

Title:

Općina Vrsar (1918-1943)

Person type:

Pravna osoba/Tijelo

History:

Prema klauzuli br. 6 Primirja u "Villa Giusti", Općina Vrsar izravni je slijednik austro-ugarske Općine Vrsar. U razdoblju do 1920. godine (potpisivanja Rapallskog ugovora i protezanja važnosti talijanskog Ustava na anektirana područja), pod kontrolom talijanskih vojnih okupacijskih vlasti nastavlja vršiti funkcije i djelatnosti prema austrijskim zakonima i posebnim propisima važećima na području Julijske krajine i pripojenih područja. U razdoblju do kraja 1922. godine općinska uprava neposredno je podređena Civilnom komesarijatu u Poreču, od 1923. do 1927. godine Podprefekturi u Poreču, a nakon 1927. godine Prefekturi Istre u Puli.

Po kapitulaciji Kraljevine Italije i ulasku njemačkih vojnih trupa u Istru (kolovoz-listopad 1943.) općina postaje formalno dijelom Talijanske Socijalne Republike, ali djeluje i prema odredbama civilne uprave njemačke Operativne zone Jadransko primorje. Stvaratelj stvarno prestaje djelovati u svibnju 1945. godine, kada se na području općine Vrsar umjesto talijanske uspostavlja općinska uprava proizašla iz narodnooslobodilačkih odbora formiranih u narodnooslobodilačkom pokretu.

Place:

Vrsar

Person legal status:

lokalna i područna uprava

Language:

Hrvatski

Writings:

Latinica

Status:

Aktivno

Time of action:

1918-1943 g.

Person organization:

Za vrijeme trajanja primirja i do sklapanja ugovora o ustupanju teritorija općinama upravljaju načelnici (sindaco) sa savjetodavnim odborom (giunta consultiva). Mada su lokalna predstavništva trebala nesmetano nastaviti svoju djelatnost, neke funkcije su iz političkih razloga ukinute ili prenesene na druga tijela. Tako su neke funkcije koje su pripadale općinskom odboru (giunta comunale) ili općinskom vijeću (consiglio comunale) bile povjerene načelniku odnosno izvanrednom komesaru općine, kojima su uz bok u nekim općinama postavljeni odbori sa savjetodavnom funkcijom koje su imenovali generalni civilni komesari. U razdoblju nakon 1923. godine uprava je u svim općinama povjerena načelniku (podestà), koji nema samo izvršnu nego i odlučujuću vlast, koju su prije imala općinska vijeća. Načelnik je u općini vršio one funkcije koje je prema prijašnjem Zakonu o općinama i provincijama vršio sindaco, odbor i vijeće. Kraljevskim dekretom od 11. siječnja 1923. godine na sve provincije protegnuta je važnost talijanskog Zakona o općinama i provincijama od 4. veljače 1915. godine: država je podijeljena na provincije, okruge, kotare i općine. Svaka općina ima svoje vijeće (consiglio), svoj odbor (giunta) i svoga načelnika (sindaco). Načelnika bira općinsko vijeće iz svoje sredine tajnim glasanjem na četiri godine. Načelnik kao vladin službenik nadzire sve što može biti u interesu javne sigurnosti, vodi brigu o objavljivanju zakona, naredaba i vladinih proglašenja te vodi registre matičnog ureda. Načelnici i općinski odbor (giunta comunale) biraju se na rok od četiri godine te

se nakon tog vremena u potpunosti obnavljaju. Zakonom o općinama iz 1934. godine izborni sustav je ukinut, a formiranje općinskih i provincijskih uprava ušlo je u domenu državnih organa. Općina prema državi zadržava svoju nezavisnost i juridičku osobnost, a načelnik se više ne bira, nego se imenuje kraljevskim dekretom na četiri godine. Broj i nazive stvarateljevih ustrojbenih jedinica (odjela i ureda) nije moguće sa sigurnošću utvrditi.